

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2019/2176**z dnia 18 grudnia 2019 r.****zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Banku Centralnego ⁽¹⁾,uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽²⁾,stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 20 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 ⁽⁴⁾ Parlament Europejski i Rada, na podstawie sprawozdania Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 sierpnia 2014 r. w sprawie celów i organizacji Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego, przeprowadziły analizę rozporządzenia (UE) nr 1092/2010, aby stwierdzić, czy cele i organizacja Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (ERRS) nie wymagają przeglądu. Dokonano również przeglądu warunków wyznaczenia przewodniczącego ERRS.
- (2) W sporządzonej przez Komisję analizie skutków załączonej do wniosku dotyczącego niniejszego rozporządzenia stwierdzono, że choć generalnie ERRS funkcjonuje dobrze, konieczne są usprawnienia w niektórych konkretnych obszarach.
- (3) Ostatnie zmiany instytucjonalne związane z unią bankową, w połączeniu z działaniami na rzecz utworzenia unii rynków kapitałowych, a także postęp technologiczny zmieniły w istocie warunki funkcjonowania ERRS. ERRS powinna przyczynić się do zapobiegania ryzykom systemowym dla stabilności finansowej w Unii lub do ograniczania tych ryzyk, a tym samym do osiągnięcia celów rynku wewnętrznego. Unijny nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym jest integralną częścią Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego. Rozwiązania instytucjonalne, które skutecznie identyfikują i eliminują ryzyka mikro- i makroostrożnościowe mogą zapewnić dostateczne zaufanie wszystkich zainteresowanych stron, tak by podejmowały one działalność finansową, w szczególności działalność transgraniczną. Poprzez wspieranie szybkich i spójnych decyzji podejmowanych przez państwa członkowskie w odpowiedzi na zidentyfikowane ryzyka systemowe ERRS powinna przyczynić się do zapobiegania rozbieżnościom w działaniu i do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego.
- (4) Dużym atutem jest liczne grono członków Rady Generalnej ERRS (zwanej dalej „Radą Generalną”). W składzie Rady Generalnej nie znajdują jednak odzwierciedlenia najnowsze zmiany w zakresie struktury nadzoru finansowego w Unii, w szczególności utworzenie unii bankowej. Z tego powodu przewodniczący Rady ds. Nadzoru Europejskiego Banku Centralnego (EBC) oraz przewodniczący Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji, ustanowieni rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 ⁽⁵⁾ powinni stać się członkami Rady Generalnej bez prawa głosu. Należy również dokonać odpowiednich dostosowań w Doradczym Komitecie Technicznym ERRS (zwanym dalej „Doradczym Komitetem Technicznym”).

⁽¹⁾ Dz.U. C 120 z 6.4.2018, s. 2.

⁽²⁾ Dz.U. C 227 z 28.6.2018, s. 63.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 kwietnia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 2 grudnia 2019 r.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1092/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie unijnego nadzoru makroostrożnościowego nad systemem finansowym i ustanowienia Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).

- (5) Prezes EBC przewodniczył ERRS od momentu jego ustanowienia, zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1092/2010 do dnia 15 grudnia 2015 r., a następnie na zasadzie tymczasowej. W tym czasie dzięki prezesowi EBC Europejska Rada ds. Ryzyka Systemowego zyskała autorytet i wiarygodność, a także mogła skutecznie bazować i polegać na fachowej wiedzy EBC w zakresie stabilności finansowej. Z tego względu właściwe jest, aby prezes EBC przewodniczył ERRS na stałe.
- (6) ERRS jest odpowiedzialna za nadzór makroostrożnościowy nad systemem finansowym w Unii i przyczynia się do zapobiegania ryzykom systemowym lub ich ograniczania w całej Unii lub jej częściach, w tym poprzez identyfikowanie i analizowanie ryzyka dla stabilności finansowej, niezależnie od ich źródeł. Uwarunkowania monetarne mogą mieć wpływ na stabilność finansową, a analiza tego wpływu należy do zadań ERRS w zakresie nadzoru makroostrożnościowego przy pełnym poszanowaniu niezależności banków centralnych. ERRS odpowiada także za monitorowanie i ocenianie ryzyka dla stabilności finansowej wynikającego z wydarzeń, które mogą oddziaływać na poziomie sektorowym lub na poziomie systemu finansowego jako całości, w tym ryzyka i zagrożeń spowodowanych zmianami technologicznym lub też czynnikami środowiskowymi lub społecznymi. ERRS powinna również analizować rozwój sytuacji poza sektorem bankowym, w tym także działania, które prowadzą do dokończenia tworzenia unii rynków kapitałowych.
- (7) Członkowie Rady Generalnej są wspólnie odpowiedzialni za realizację misji, celów i zadań ERRS. Od wszystkich członków oczekuje się, że będą kształtować harmonogram i program prac ERRS i że będą aktywnie uczestniczyć w regularnych pracach ERRS, w tym poprzez zwracanie uwagi pozostałych członków Rady Generalnej na istotne tematy.
- (8) Aby lepiej wyeksponować ERRS, jej przewodniczący powinien mieć możliwość delegowania zadań, np. zadań związanych z reprezentowaniem ERRS na zewnątrz, pierwszemu wiceprzewodniczącemu, lub gdy pierwszy wiceprzewodniczący jest niedostępny i stosownie do sytuacji, drugiemu wiceprzewodniczącemu lub szefowi sekretariatu ERRS. Takie delegowanie zadań nie powinno obejmować udziału w wysłuchaniach publicznych i w dyskusjach za zamkniętymi drzwiami w Parlamencie Europejskim.
- (9) Aby zapewnić elastyczność, w odniesieniu do wyboru członka Rady Generalnej dysponującego prawem głosu, państwa członkowskie powinny mieć możliwość wyboru swojego przedstawiciela dysponującego prawem głosu między prezesem krajowego banku centralnego a przedstawicielem wysokiego szczebla organu wyznaczonego na podstawie dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE ⁽⁶⁾ lub rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 ⁽⁷⁾, gdy ten wyznaczony organ w ramach swoich kompetencji pełni wiodącą rolę w obszarze stabilności finansowej. Ta elastyczność w zakresie wyboru członka Rady Generalnej dysponującego prawem głosu nie ma wpływu na państwa członkowskie, w których wyznaczonym organem na podstawie dyrektywy 2013/36/UE lub rozporządzenia (UE) nr 575/2013 jest krajowy bank centralny. Aby uniknąć wpływu czynników politycznych, żaden członek Rady Generalnej nie powinien pełnić funkcji w rządzie centralnym państwa członkowskiego.
- (10) Zgodnie z art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 pierwszy wiceprzewodniczący ERRS był dotychczas wybierany przez i spośród członków Rady Ogólnej EBC, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia zrównoważonej reprezentacji państw członkowskich ogółem oraz państw członkowskich, których walutą jest euro, i państw członkowskich, których walutą nie jest euro. Po utworzeniu unii bankowej należy zastąpić odniesienie do państw członkowskich, których walutą jest euro, i państw członkowskich, których walutą nie jest euro, odniesieniem do państw członkowskich, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi, zdefiniowanymi w rozporządzeniu Rady (UE) nr 1024/2013 ⁽⁸⁾, oraz państw członkowskich, które nimi nie są. Pierwszy wiceprzewodniczący musi być wybierany przez i spośród krajowych członków Rady Generalnej dysponujących prawem głosu, co odzwierciedli większą elastyczność w odniesieniu do członkostwa w Radzie Generalnej.
- (11) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 ⁽⁹⁾ stanowi, że szef Sekretariatu ERRS jest powoływany przez EBC w porozumieniu z Radą Generalną. Aby podnieść rangę szefa Sekretariatu ERRS, Rada Generalna powinna ocenić, w drodze otwartej i przejrzystej procedury, czy umieszczeni na krótkiej liście kandydaci na stanowisko szefa Sekretariatu ERRS mają kwalifikacje i doświadczenie niezbędne do zarządzania Sekretariatem ERRS. EBC powinien rozważyć systematyczne otwieranie tej procedury selekcji dla kandydatów zewnętrznych. O tej procedurze oceny Rada Generalna powinna poinformować Parlament Europejski i Radę. Ponadto należy sprecyzować zadania szefa Sekretariatu ERRS.

⁽⁶⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).

⁽⁹⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162).

- (12) W związku z włączeniem rozporządzenia (UE) nr 1092/2010 do Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym, należy wprowadzić zmiany do art. 9 ust. 5 tego rozporządzenia.
- (13) Aby zmniejszyć koszty i zwiększyć skuteczność proceduralną, liczbę przedstawicieli Komisji w Doradczym Komitecie Technicznym należy zmniejszyć z obecnych dwóch przedstawicieli do jednego przedstawiciela.
- (14) EBC powinien zostać dodany jako możliwy adresat ostrzeżeń i zaleceń wydawanych przez ERRS w odniesieniu do zadań powierzonych mu zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013. Wśród adresatów powinny znaleźć się również organy ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczone przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE⁽¹⁰⁾ oraz Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji.

Rozporządzenie (UE) nr 1092/2010 zawiera wymóg, aby ostrzeżenia i zalecenia ERRS były przekazywane Radzie i Komisji, a jeżeli są skierowane do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru – również Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego) ustanowionemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010⁽¹¹⁾, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) ustanowionemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010⁽¹²⁾ oraz Europejskiemu Urzędowi Nadzoru (Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych) ustanowionemu na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010⁽¹³⁾ (zwanym łącznie „europejskimi urzędami nadzoru”). Aby wzmocnić kontrolę demokratyczną i zwiększyć przejrzystość, ostrzeżenia i zalecenia ERRS powinny być również przekazywane Parlamentowi Europejskiemu oraz europejskim urzędom nadzoru. W stosownych przypadkach, gdy przekazywane ostrzeżenia lub zalecenia mają charakter poufny lub niepubliczny, Rada Generalna powinna nałożyć obowiązek zawarcia umowy, aby zapewnić poufność.

- (15) Członkowie ERRS z krajowych banków centralnych, krajowych organów nadzoru i organów krajowych, którym powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, powinni mieć możliwość wykorzystywania informacji otrzymanych od ERRS w ramach wykonywania swoich obowiązków i w związku z zadaniami ERRS, w tym do celów wykonywania ich ustawowych zadań.
- (16) ERRS powinna ułatwiać wymianę informacji pomiędzy krajowymi organami lub podmiotami odpowiedzialnymi za stabilność systemu finansowego a unijnymi organami, które to informacje są związane ze środkami służącymi ograniczaniu ryzyka systemowego w całym systemie finansowym Unii.
- (17) Aby zapewnić jakość i adekwatność opinii, zaleceń, ostrzeżeń i decyzji ERRS, oczekuje się, że w stosownych przypadkach Doradczy Komitet Techniczny oraz Doradczy Komitet Naukowy będą konsultować się z zainteresowanymi stronami, na wczesnym etapie oraz w sposób otwarty i przejrzysty, oraz że będą to czynić w jak najszerszym zakresie, aby zapewnić włączenie w te konsultacje wszystkich zainteresowanych stron.
- (18) Przy dokonywaniu przeglądu celów i organizacji ERRS Komisja powinna w szczególności rozważyć możliwe alternatywne modele instytucjonalne. Powinna też przeanalizować, czy równowaga w strukturze organizacyjnej ERRS między państwami członkowskimi, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi zdefiniowanymi w rozporządzeniu (UE) nr 1024/2013, i państwami członkowskimi, które nimi nie są, jest w dalszym ciągu odpowiednia.
- (19) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (UE) nr 1092/2010,

⁽¹⁰⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1094/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/79/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 48).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1095/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych), zmiany decyzji nr 716/2009/WE i uchylenia decyzji Komisji 2009/77/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 84).

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (UE) nr 1092/2010 wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) »ryzyko systemowe« oznacza ryzyko zakłócenia systemu finansowego, które może wywołać poważne negatywne skutki dla gospodarki realnej Unii lub co najmniej jednego z jej państw członkowskich i dla funkcjonowania rynku wewnętrznego. Wszystkie rodzaje pośredników finansowych, rynków i infrastruktury mogą w pewnym stopniu mieć potencjalne znaczenie systemowe.”;

2) w art. 4 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się następujący ustęp:

„2a. W ramach konsultacji dotyczących powołania szefa Sekretariatu zgodnie z art. 3 ust. 2 rozporządzenia Rady (UE) nr 1096/2010 (*) Rada Generalna ocenia, w drodze otwartej i przejrzystej procedury, czy umieszczeni na krótkiej liście kandydaci na stanowisko szefa Sekretariatu cechują się kwalifikacjami, bezstronnością i doświadczeniem niezbędnymi do zarządzania Sekretariatem. Rada Generalna przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wystarczająco szczegółowe informacje na temat procedury oceny i konsultacji.

(*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1096/2010 z dnia 17 listopada 2010 r. w sprawie powierzenia Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególnych zadań w zakresie funkcjonowania Europejskiej Rady ds. Ryzyka Systemowego (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 162).”;

b) dodaje się następujący ustęp:

„3a. Przekazując wskazówki szefowi Sekretariatu zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) nr 1096/2010, przewodniczący i Komitet Sterujący mogą odnosić się do następujących kwestii:

- a) bieżącego zarządzania Sekretariatem;
- b) wszelkich kwestii administracyjnych i budżetowych związanych z Sekretariatem;
- c) koordynacji i przygotowywania prac Rady Generalnej oraz podejmowania przez nią decyzji;
- d) przygotowania propozycji dotyczącej rocznego programu ERRS oraz realizacji tego programu;
- e) przygotowania rocznego sprawozdania z działalności ERRS i składania Radzie Generalnej sprawozdań z wykonania programu rocznego.”;

3) w art. 5 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. ERRS przewodniczy prezes EBC.

2. Pierwszy wiceprzewodniczący jest wybierany na okres pięciu lat przez i spośród krajowych członków Rady Generalnej dysponujących prawem głosu, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia zrównoważonej reprezentacji państw członkowskich, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1) rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 (*), i państw członkowskich, które takimi państwami nie są. Pierwszy wiceprzewodniczący może zostać jednokrotnie ponownie wybrany na kolejną kadencję.

(*) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (Dz.U. L 287 z 29.10.2013, s. 63).”;

b) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przewodniczący reprezentuje ERRS na zewnątrz. Przewodniczący może delegować zadania, np. zadania związane z reprezentowaniem ERRS na zewnątrz, łącznie z przedstawianiem programu prac, pierwszemu wiceprzewodniczącemu, lub gdy pierwszy wiceprzewodniczący jest niedostępny i stosownie do sytuacji, drugiemu wiceprzewodniczącemu lub szefowi sekretariatu. Zadań związanych z odpowiedzialnością i obowiązkami sprawozdawczymi ERRS ustanowionych w art. 19 ust. 1, 4 i 5 nie można delegować.”;

4) w art. 6 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) prezesi krajowych banków centralnych. Państwa członkowskie, w których organem wyznaczonym zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE (*) lub rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 (**) nie jest krajowy bank centralny i w których ten wyznaczony organ w ramach swoich kompetencji pełni wiodącą rolę w obszarze stabilności finansowej, mogą alternatywnie mianować przedstawiciela wysokiego szczebla reprezentującego wyznaczony organ na podstawie dyrektywy 2013/36/UE i rozporządzenia (UE) nr 575/2013;

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/36/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie warunków dopuszczenia instytucji kredytowych do działalności oraz nadzoru ostrożnościowego nad instytucjami kredytowymi i firmami inwestycyjnymi, zmieniająca dyrektywę 2002/87/WE i uchylająca dyrektywy 2006/48/WE oraz 2006/49/WE (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(**) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych, zmieniające rozporządzenie (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 176 z 27.6.2013, s. 338).

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

»c) przedstawiciel Komisji;«;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. a) otrzymuje brzmienie:

»a) z zastrzeżeniem decyzji poszczególnych państw członkowskich zgodnie z ust. 1 lit. b) i z ust. 3, przedstawiciel wysokiego szczebla z każdego państwa członkowskiego reprezentujący krajowe organy nadzoru, organ krajowy, któremu powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej lub krajowy bank centralny, chyba że prezes krajowego banku centralnego nie jest członkiem Rady Generalnej dysponującym prawem głosu, o którym mowa w ust. 1 lit. b), w którym to przypadku przedstawiciel wysokiego szczebla reprezentujący dany krajowy bank centralny ma status członka Rady Generalnej bez prawa głosu;«;

(ii) dodaje się następujące litery:

»c) przewodniczący Rady ds. Nadzoru EBC;

d) przewodniczący Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji ustanowionej na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 (*).

(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. L 225 z 30.7.2014, s. 1).«;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

»3. Odnośni przedstawiciele wysokiego szczebla, o których mowa w ust. 2 lit. a) podlegają rotacji w zależności od omawianej sprawy, chyba że krajowe organy z danego państwa członkowskiego zgodziły się na wspólnego przedstawiciela.«;

5) w art. 7 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

»1. Uczestnicząc w pracach Rady Generalnej i Komitetu Sterującego lub prowadząc wszelkie inne działania związane z ERRS, członkowie ERRS wykonują swoje obowiązki w sposób bezstronny i wyłącznie w interesie Unii jako całości. Nie zwracają się o instrukcje do żadnego rządu, instytucji Unii ani żadnych innych podmiotów publicznych lub prywatnych, ani nie przyjmują od nich takich instrukcji.«;

b) dodaje się następujący ustęp:

»4. Członkowie Rady Generalnej (bez względu na to, czy dysponują prawem głosu, czy nie) nie mogą pełnić żadnych funkcji w rządzie centralnym państwa członkowskiego.«;

6) w art. 8 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 dodaje się następujący akapit:

»Niniejszy ustęp pozostaje bez uszczerbku dla poufnych ustnych dyskusji prowadzonych zgodnie z art. 19 ust. 5.«;

b) dodaje się następujące ustępy:

»2a. Członkowie ERRS z krajowych banków centralnych, krajowych organów nadzoru i organów krajowych, którym powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, mogą – pełniąc funkcję członków ERRS – przekazywać organom krajowym lub podmiotom odpowiedzialnym za stabilność systemu finansowego zgodnie z przepisami unijnymi lub uzgodnieniami krajowymi informacje związane z wykonywaniem zadań powierzonych ERRS niezbędne do wykonywania ustawowych zadań tych organów lub podmiotów, pod warunkiem że ustanowiono środki ochronne wystarczające do zapewnienia pełnego przestrzegania odpowiednich przepisów unijnych i uzgodnień krajowych.«;

2b. W przypadku gdy informacje pochodzą od organów innych, niż organy, o których mowa w ust. 2a, członkowie ERRS z krajowych banków centralnych, krajowych organów nadzoru i organów krajowych, którym powierzono prowadzenie polityki makroostrożnościowej, mogą je wykorzystywać do celów wykonywania ich ustawowych zadań jedynie za wyraźną zgodą organów, które te informacje przekazały.»;

7) w art. 9 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W stosownych przypadkach przedstawiciele wysokiego szczebla z międzynarodowych organizacji finansowych, którzy to przedstawiciele wykonują działania bezpośrednio związane z zadaniami ERRS określonymi w art. 3 ust. 2, lub przewodniczący Parlamentu Europejskiego lub przedstawiciel Parlamentu Europejskiego zajmujący się kwestiami związanymi z unijnymi przepisami w obszarze polityki makroostrożnościowej mogą zostać zaproszeni do udziału w posiedzeniach Rady Generalnej.»;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Do udziału w pracach ERRS mogą zostać dopuszczeni przedstawiciele wysokiego szczebla z odpowiednich organów z państw trzecich, o ile będzie to miało znaczenie dla Unii. ERRS może dokonywać uzgodnień określających w szczególności charakter, zakres i aspekty proceduralne udziału tych państw trzecich w pracach ERRS. Uzgodnienia takie mogą przewidywać udział przedstawiciela, na zasadzie doraźnej, w charakterze obserwatora w pracach Rady Generalnej i powinny dotyczyć wyłącznie kwestii mających znaczenie dla Unii, z wyłączeniem wszelkich przypadków, gdy dyskutowana może być sytuacja poszczególnych instytucji finansowych lub państw członkowskich.»;

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Obrady mają charakter poufny. Rada Generalna może podjąć decyzję o podaniu do wiadomości publicznej relacji z przebiegu prowadzonych dyskusji, z zastrzeżeniem mających zastosowanie wymogów dotyczących poufności i w sposób uniemożliwiający zidentyfikowanie poszczególnych członków Rady Generalnej lub poszczególnych instytucji. Rada Generalna może też podjąć decyzję, by po posiedzeniach zwoływać konferencje prasowe.»;

8) w art. 11 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) członek Zarządu EBC odpowiedzialny za stabilność finansową i politykę makroostrożnościową;»;

(ii) lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) czterech krajowi członkowie Rady Generalnej dysponujący prawem głosu, z uwzględnieniem konieczności zapewnienia zrównoważonej reprezentacji państw członkowskich, które są uczestniczącymi państwami członkowskimi zgodnie z definicją w art. 2 pkt 1) rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013, i państw członkowskich, które takimi państwami nie są. Członkowie ci są wybierani na trzyletnią kadencję przez i spośród krajowych członków Rady Generalnej, dysponujących prawem głosu;»;

(iii) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) przedstawiciel Komisji;”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Posiedzenia Komitetu Sterującego są zwoływane wspólnie przez przewodniczącego i pierwszego wiceprzewodniczącego ERRS co najmniej raz na kwartał, przed każdym posiedzeniem Rady Generalnej. Przewodniczący i pierwszy wiceprzewodniczący mogą też wspólnie zwoływać posiedzenia doraźne.”;

9) w art. 12 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W skład Doradczego Komitetu Naukowego wchodzi przewodniczący Doradczego Komitetu Technicznego i 15 ekspertów prezentujących szeroki zakres umiejętności, doświadczenia i wiedzy dotyczących wszystkich odpowiednich sektorów rynków finansowych, zaproponowanych przez Komitet Sterujący i zatwierdzonych przez Radę Generalną na czteroletnią odnawialną kadencję. Kandydaci nie mogą być członkami Europejskich Urzędów Nadzoru i są wybierani na podstawie swoich ogólnych kompetencji oraz różnorodnego doświadczenia akademickiego lub w innych sektorach, w szczególności w małych i średnich przedsiębiorstwach, związkach zawodowych lub jako dostawcy lub użytkownicy usług finansowych.”;

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Przewodniczącego i dwóch wiceprzewodniczących Doradczego Komitetu Naukowego powołuje Rada Generalna na wniosek przewodniczącego ERRS, a każdy z nich cechuje się wysokim poziomem odpowiedniego doświadczenia i wiedzy, na przykład z uwagi na odpowiedni dorobek naukowy i zawodowy w sektorze bankowości, rynków papierów wartościowych lub ubezpieczeń i pracowniczych programów emerytalnych. Te trzy osoby pełnią na zmianę funkcję przewodniczącego Doradczego Komitetu Naukowego.”;

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Doradczy Komitet Naukowy doradza ERRS i wspiera ją zgodnie z art. 4 ust. 5, na wniosek przewodniczącego ERRS lub Rady Generalnej.”;

d) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. W stosownych przypadkach Doradczy Komitet Naukowy organizuje konsultacje z zainteresowanymi stronami, takimi jak uczestnicy rynku, organizacje konsumentów i eksperci akademicy, na wczesnym etapie oraz w sposób jawny i przejrzysty, mając jednocześnie na uwadze wymóg dotyczący poufności. Konsultacje takie prowadzone są w jak najszerszym zakresie, aby włączyć w nie wszystkie zainteresowane strony i odnośne sektory finansowe, przy zapewnieniu im rozsądnego terminu na udzielenie odpowiedzi.”;

10) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) przedstawiciel Komisji;”;

(ii) dodaje się następujące litery:

„fa) przedstawiciel Rady ds. Nadzoru EBC;

fb) przedstawiciel Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji;”;

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Doradczy Komitet Techniczny doradza ERRS i wspiera ją zgodnie z art. 4 ust. 5, na wniosek przewodniczącego ERRS lub Rady Generalnej.”;

c) dodaje się następujący ustęp:

„4a. W stosownych przypadkach Doradczy Komitet Techniczny organizuje konsultacje z zainteresowanymi stronami, takimi jak uczestnicy rynku, organizacje konsumentów i eksperci akademicy, na wczesnym etapie oraz w sposób jawny i przejrzysty, mając jednocześnie na uwadze wymóg dotyczący poufności. Konsultacje takie prowadzone są w jak najszerszym zakresie, aby włączyć w nie wszystkie zainteresowane strony i odnośne sektory finansowe, przy zapewnieniu im rozsądnego terminu na udzielenie odpowiedzi.”;

- 11) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 14

Inne źródła doradztwa

Wykonując swoje zadania określone w art. 3 ust. 2, ERRS konsultuje się w stosownych przypadkach z odpowiednimi zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego. Konsultacje takie prowadzone są w jak najszerszym zakresie, aby włączyć w nie wszystkie zainteresowane strony i odnośne sektory finansowe, przy zapewnieniu im rozsądnego terminu na udzielenie odpowiedzi.”;

- 12) art. 15 ust. 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Przed złożeniem wniosku o informacje mające charakter nadzorczy, w postaci innej niż skrócona lub zbiorcza ERRS konsultuje się należycie z odpowiednim europejskim urzędem nadzoru, aby upewnić się, czy wniosek ten jest uzasadniony i proporcjonalny. Jeżeli odpowiedni europejski urząd nadzoru nie uzna wniosku za uzasadniony i proporcjonalny, niezwłocznie odsyła go do ERRS i zwraca się o dodatkowe uzasadnienie. Po przedstawieniu przez ERRS odpowiedniemu europejskiemu urzędowi nadzoru takiego dodatkowego uzasadnienia adresaci wniosku przekazują ERRS wymagane informacje, pod warunkiem że mają do nich uprawniony dostęp.”;

- 13) w art. 16 wprowadza się następujące zmiany:

- a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Ostrzeżenia lub zalecenia wydawane przez ERRS zgodnie z art. 3 ust. 2 lit. c) i d) niniejszego rozporządzenia mogą mieć charakter ogólny albo szczegółowy i są kierowane w szczególności do Unii, do co najmniej jednego państwa członkowskiego, do co najmniej jednego z europejskich urzędów nadzoru, do co najmniej jednego z krajowych organów nadzoru, do co najmniej jednego organu krajowego wyznaczonego do stosowania środków służących eliminowaniu ryzyka systemowego lub makroostrożnościowego, do EBC, w odniesieniu do zadań powierzonych EBC zgodnie z art. 4 ust. 1 i 2 oraz art. 5 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1024/2013, do organów ds. restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji wyznaczonych przez państwa członkowskie zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE (*) lub do Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji. W przypadku gdy ostrzeżenie lub zalecenie jest kierowane do co najmniej jednego krajowego organu nadzoru, informuje się o tym również zainteresowane państwo lub państwa członkowskie. Zalecenia zawierają konkretny termin na podjęcie właściwych działań. Zalecenia mogą być również kierowane do Komisji i dotyczyć stosownych przepisów unijnych.

(*) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173 z 12.6.2014, s. 190).”;

- b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ostrzeżenia lub zalecenia przekazywane adresatom zgodnie z ust. 2 są jednocześnie przekazywane Radzie, Parlamentowi Europejskiemu, Komisji oraz europejskim urzędowi nadzoru zgodnie ze ścisłymi zasadami dotyczącymi poufności. Jeżeli przekazywane ostrzeżenia lub zalecenia mają charakter poufny lub niepubliczny, Rada Generalna nakłada, w stosownych przypadkach, obowiązek zawarcia umowy, aby zapewnić poufność.”;

- 14) art. 17 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Jeżeli zalecenie, o którym mowa w art. 3 ust. 2 lit. d), jest skierowane do jednego z adresatów wymienionych w art. 16 ust. 2, adresat ten informuje Parlament Europejski, Radę, Komisję i ERRS o działaniach podjętych w odpowiedzi na to zalecenie i uzasadnia ewentualny brak działania. W stosownych przypadkach i z zastrzeżeniem ścisłych zasad dotyczących poufności ERRS bezzwłocznie informuje europejskie urzędy nadzoru o otrzymanych odpowiedziach.

2. W przypadku gdy ERRS ustali, że jej zalecenie nie zostało wykonane lub że adresaci nie przedstawili odpowiedniego uzasadnienia swojego braku działania, ERRS informuje o tym – z zastrzeżeniem ścisłych zasad dotyczących poufności – adresatów, Parlament Europejski, Radę oraz odnośne europejskie urzędy nadzoru.”;

15) w art. 18 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Jeżeli Rada Generalna zdecyduje o niepodawaniu ostrzeżenia lub zalecenia do wiadomości publicznej, adresaci oraz, w stosownych przypadkach, Parlament Europejski, Rada i Europejskie Urzędy Nadzoru podejmują wszelkie środki niezbędne do ochrony poufności tego ostrzeżenia lub zalecenia.”;

16) w art. 19 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Co najmniej raz w roku, a w okresach rozpowszechnionego występowania trudności finansowych części, przewodniczący ERRS jest zapraszany przez odpowiednią komisję na wysłuchanie przed Parlamentem Europejskim w związku z publikacją rocznego sprawozdania ERRS dla Parlamentu Europejskiego i Rady. Wysłuchania te odbywają się oddzielnie od dialogu dotyczącego spraw monetarnych między Parlamentem Europejskim a prezesem EBC.

2. Sprawozdanie roczne, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zawiera informacje, które zgodnie z art. 18 niniejszego rozporządzenia Rada Generalna postanawia podać do wiadomości publicznej. Sprawozdanie roczne jest podawane do publicznej wiadomości i zawiera informacje o zasobach udostępnionych ERRS zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1096/2010.”;

b) dodaje się ustęp w brzmieniu:

„6. ERRS odpowiada ustnie lub pisemnie na pytania skierowane do niej przez Parlament Europejski lub przez Radę. ERRS odpowiada na te pytania bez zbędnej zwłoki. W przypadku gdy przekazywane informacje mają charakter poufny, Parlament Europejski zapewnia ich pełną poufność zgodnie z art. 8 i ust. 5 niniejszego artykułu.”;

17) art. 20 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 20

Przegląd

Do dnia 31 grudnia 2024 r. Komisja, po konsultacji z członkami ERRS, przedstawi Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat tego, czy konieczna jest zmiana celów lub organizacja ERRS, uwzględniając przy tym także rozwiązania mogące stanowić alternatywę dla obecnego modelu.”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 18 grudnia 2019 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego
D. M. SASSOLI
Przewodniczący

W imieniu Rady
T. TUPPURAINEN
Przewodniczący
